

Forslag

til

Lov om egnsudvikling.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 4. juni 1958.*)

§ 1.

Til ophjælpning af produktiv beskæftigelse i sådanne områder af landet, som med hensyn til industriel udvikling står tilbage for det øvrige land, eller som er ramt af særlige økonomiske vanskeligheder, kan der i overensstemmelse med reglerne i denne lov ydes bistand ved teknisk og økonomisk rådgivning ved udarbejdelse af projekter og ved finansieringen af projekternes gennemførelse.

§ 2.

Der nedsættes et egnsudviklingsråd med de i § 3 nævnte opgaver. Rådet skal bestå af 3 medlemmer med økonomisk, teknisk og administrativ indsigt.

Formanden såvel som de to andre medlemmer af rådet udnævnes for 3 år ad gangen af handelsministeren efter forhandling med finansministeren og arbejds- og boligministeren.

Til støtte for rådet i dets arbejde udpeges af handelsministeren en repræsentant for Dansk Arbejdsgiverforening, en repræsentant for De samvirkende Fagforbund, en repræsentant for Akademiet for de tekniske Videnskaber og en repræsentant for Landsforeningen „Dansk Arbejde“.

Rådet skal årligt afgive en beretning om sin virksomhed; handelsministeren fastsætter i øvrigt rådets forretningsorden.

§ 3.

Egnsudviklingsrådet kan efter anmodning yde teknisk og økonomisk rådgivning ved udarbejdelsen af projekter, som må antages at have væsentlig betydning for den

erhvervsmæssige udvikling i et af de i § 1 nævnte områder.

Rådet skal have opmærksomheden henvendt på, om der måtte foreligge eller fremkomme forslag til gennemførelse af større projekter, som må antages at kunne virke fremmende på den erhvervsmæssige udvikling i de pågældende områder.

Såfremt rådet måtte finde et foreliggende projekt teknisk og økonomisk forsvarligt, kan det, såfremt de til projektets gennemførelse fornødne midler ikke kan antages at ville kunne tilvejebringes uden statens støtte, afgive indstilling om ydelse af støtte fra statskassen efter de i §§ 4-8 anførte bestemmelser.

Såfremt gennemførelsen af et projekt derved vil kunne fremmes, skal rådet endvidere være berettiget til at afgive udtalelser over for institutioner eller personer i øvrigt.

§ 4.

For lån — bortset fra mulige normale prioritetslån — ydet af banker, sparekasser, investeringsselskaber eller andre långivere til opførelse af nye fabriksbygninger med eller uden maskinpark, til udvidelse af bestående fabriksbygninger eller til anskaffelse og installation af maskiner i en virksomhed tilhørende ejendom kan der af statskassen ydes hel eller delvis garanti.

Garantien kan ikke overstige 90 pct. af omkostningerne ved foranstaltningens gennemførelse med fradrag af de i forbindelse med projektets gennemførelse optagne ikke garanterede foranstående lån.

Garantien skal nedbringes med lige store halvårige beløb over højst 15 år.

*) Se tillæg A. sp. 2273; tillæg B. sp. 1265 og 1283; Folketingstidende: fremsættelsen sp. 4386, 1. behandling sp. 4636, 2. behandling sp. 5142, 3. behandling sp. 5290. (Lov nr. 211 af 16. juni 1958).

§ 5.

For lån ydet af banker, sparekasser, investeringsselskaber eller andre långivere til anskaffelse af maskiner til opstilling i lejede lokaler kan der af statskassen ydes garanti for indtil halvdelen af det til enhver tid skyldige beløb, dog ikke over 45 pct. af maskinernes anskaffelsespris. Garantien skal nedbringes med lige store årlige beløb over højst 10 år.

§ 6.

Hvor særlige omstændigheder måtte tale herfor, kan der i stedet for garanti for lån ydes lån af statskassen inden for samme grænser som i §§ 4 og 5 fastsat for afgivelse af garantier.

Lånene ydes på indtil 15 år; til anskaffelse af maskiner til opstilling i lejede lokaler dog kun indtil 10 år. Lånene vil kunne ydes afdragsfrit i de første 2 år.

Lån forrentes med en af handelsministeren efter forhandling med finansministeren fastsat rente.

§ 7.

Lån og garantier i henhold til denne lov ydes af handelsministeren på statskassens vegne efter forudgående forhandling med finansministeren og arbejds- og boligministeren.

For lån garanteret eller ydet af statskassen stilles sikkerhed i form af pant i fast ejendom eller maskiner. Der kan i særlige tilfælde kræves yderligere sikkerhedsstillelse.

§ 8.

Låntagere er, så længe statsgaranti eller statslån i ejendom eller maskiner løber, pligtige at lade virksomheden underkaste

det regnskabsmæssige og tekniske tilsyn, som måtte blive forlangt af handelsministeriet. Afhænder eller udlejer låntageren den virksomhed, til hvilken lånet er ydet, eller flytter han virksomheden, afgør finansministeren efter forhandling med handelsministeren, om lånet kan forblive indestående i virksomheden. Såfremt virksomheden gøres til genstand for retsforfølgning på grund af manglende betalingsevne, eller låntageren ophører med at drive virksomheden, er lånet forfaldet til betaling.

§ 9.

Enhver, der deltager i behandlingen af sager i henhold til denne lov, er under ansvar efter borgerlig straffelovs bestemmelser om forbrydelse i offentlig tjeneste eller hverv, jfr. lov nr. 000 af 00. 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd § 3, stk. 3, forpligtet til at bevare fuldstændig tavshed udadtil om de forhold, der på denne måde er kommet til hans kundskab.

§ 10.

De beløb, inden for hvilke der vil kunne ydes lån eller garanti for lån i henhold til denne lov, samt de til lovens administration fornødne beløb, herunder udgifter til konsulentvirksomhed, fastsættes ved de årlige finanslove.

§ 11.

Denne lov, der ikke gælder for Grønland, optages til revision inden udløbet af folketingsåret 1961-62.

Gustav Pedersen.

/ Peter Larsen.